

کمپین «نه به جمهوری اسلامی» و مصاف‌های چپ و راست

اخیراً کمپینی تحت نام «نه به جمهوری اسلامی» با امضای افرادی با پیشینه سیاسی، ورزشی، هنری و... به واسطه تبلیغات رسانه‌های دست‌راستی بازار گرمی پیدا کرده است. گردانندگان اصلی پنهان و آشکار این معرکه، ترکیبی از گرایش‌های مختلف اپوزیسیون راست و بورژوازی هستند. فرسنگ‌های، شورای مدیریت گذار (که ترکیبی از سلطنت طلبان نرم، گروه‌هایی از جمهوری خواهان و اصلاح طلبان رانده شده از بارگاه جمهوری اسلامی است)، تعدادی از کارگزاران نهادها و دولت‌های امپریالیستی و نیز روشنفکران فرصت طلب صحنه‌گردان این معرکه بوده‌اند. احتمالاً بسیاری از امضاکنندگان بیانیه این کمپین، شناختی از گردانندگان پشت پرده آن نداشته‌اند. از سر نارضایتی از جمهوری اسلامی، یا وحدت طلبی امضایشان را پای بیانیه این کمپین گذاشته‌اند. غافل از اینکه هدف اپوزیسیون راست از چنین کمپین‌هایی استفاده از انزجار مردم از جمهوری اسلامی برای گسترش گفتمان و هژمونی راست بر فضای سیاسی جامعه با کمک رسانه‌های دست راستی همانند «من و تو»، «بی‌بی‌سی» و «ایران اینترنشنال» است. اپوزیسیون راست که شیفتگی عجیبی به ترامپ داشت پس از گزینش بایدن، نگران سازش رژیم با دول امپریالیستی بر سر برجام و احتمال خلل در مناسبات خود با آنها نیز هست چرا که جلب حمایت و پشتیبانی امپریالیسم - که در پوشش «جامعه جهانی» عرضه می‌شود- بخش مهم و جدایی‌ناپذیر استراتژی اپوزیسیون راست است. تردیدی نیست که شرایط دهشتناک فقر و فلاکت اقتصادی و نکبتی که جمهوری اسلامی بر جامعه تحمیل کرده به سیاست «همه باهم» بر علیه رژیم دامن می‌زند، اما تجربه جنبش ضدسلطنتی و نتایج همین سیاست، نشان داد که بدون داشتن درک روشن از قدرت سیاسی جایگزین تکرار چنین سناریوهایی محتمل است. البته باید در نظر گرفت که چنین کمپین‌هایی نمادی از مصاف طبقات اجتماعی و گرایش‌های سیاسی مدافع آنها در فضای سیاسی و جنبش‌های اجتماعی نیز هست.

مشکل اپوزیسیون راست بورژوازی با جمهوری اسلامی همواره این بوده که چرا آنها از مناسبات قدرت و کسب سود و چپاول بیشتر و از ساختار دولت سرمایه‌داری کنار گذاشته شده‌اند. نگاهی به ترکیب و پیشینه اپوزیسیون راست و شکل مواجهه آنها با جنبش‌های اجتماعی نشان می‌دهد که ادعای آنها در باره آزادی‌های سیاسی و حقوق و اراده مردم، حرف پوچی است و داغ و درفش و شکنجه و کشتار نه تنها وجه مشترک حکومت سلطنتی و جمهوری اسلامی بوده، بلکه چشم‌انداز سیاست راست بورژوازی برای کنترل و سرکوب جنبش کارگری و اعتراضات ضد سرمایه‌داری نیز هست.

از نظر اپوزیسیون بورژوازی ایران و شاخه‌های مختلف آن، اعم جمهوریخواه و مشروطه خواه و ناسیونالیسم ایرانی و ناسیونالیست‌های محلی و ملی اسلامی‌های از قدرت رانده شده، جابجایی قدرت سیاسی و کنار زده شدن جمهوری اسلامی نباید به واژگونی نظم حاکم سرمایه‌داری در ایران منجر شود. آنها با تغییر مهره‌هایی در بالا، با حفظ ارکان نظام کاپیتالیستی متکی به استثمار شدید و کار مزدی و کار ارزان و تحمیل بیشترین تبعیضات طبقاتی، جنسی، ملی و اجتماعی، با حفظ بوروکراسی و اسکلت حاکمیت بورژوازی و همانطور که چهره‌های اصلی اپوزیسیون راست امثال رضا پهلوی بارها گفته‌اند، با حفظ ارتش و سپاه و دیگر نیروهای سرکوبگر، می‌خواهند حاکمیت سرمایه‌داری ایران را با همه کارکرد ضد کارگری و ضد مردمی‌اش از تعرض انقلاب و تحول انقلابی مصون بدارند. این نقطه مقابل مبارزات طبقه کارگر و نیروهای کمونیست و چپ برای سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی بوده و قاطعانه مردود است.

کارگران و زحمتکش‌ان! انسان‌های شریف و آزادی‌خواه!

چپ انقلابی و کمونیست در ایران نه تنها مخالف سرسخت رژیم سلطنتی بوده بلکه از همان آغاز علیه رژیم جمهوری اسلامی مبارزه کرده است. زندان‌ها و خاوران‌ها نمادهایی هستند از مبارزه و مقاومت آنها علیه رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی. تاریخ مبارزه برای رهایی طبقه کارگر و پایان دادن به استثمار و ستم و تبعیض و نابرابری و تأمین آزادی‌های سیاسی و دموکراتیک نیز با سنت مبارزاتی چپ گره خورده و در این راه مبارزین بسیاری جان باخته‌اند. چپ انقلابی و کمونیست مخالف پدر/مردسالاری

و مدافع آزادی و رهایی زنان بوده و برای خواسته‌های سیاسی و اجتماعی آنها مبارزه می‌کند و همواره بر علیه ستم ملی بوده و برای سازماندهی نهادهای از پایین در این جنبش‌ها تلاش کرده و می‌کند. به‌علاوه چپ همواره در جنبش دانشجویی حضوری فعال و مؤثر داشته و در پویش این جنبش و خواسته‌های آن در دوره‌های مختلف نقش اصلی را داشته است. از همه مهم‌تر اینکه چپ انقلابی و کمونیست استراتژی انقلابی و سوسیالیستی را دنبال نموده است. یعنی بر علیه سرمایه‌داری و استثمار و برای بدیل دولت کارگری و شورایی و حکومت خودسامان کارگران و زحمتکشان و پویش جنبش‌های اجتماعی تلاش می‌کند که جلوه‌های آن را در حضور پر رنگ گرایش‌های پیشرو در مبارزات کنونی کارگران، دانشجویان، زنان و آزادیخواهان و طنین گفتمان کار، نان، آزادی و اداره شورایی در فضای سیاسی جامعه برجسته شده است.

جامعه ایران در آستانه تحولات مهمی قرار دارد و مصاف‌های اپوزیسیون راست و چپ در اشکال مختلف نیز برجسته‌تر می‌شوند. شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فعالین جنبش کارگری و همه پیشروان جنبش‌های اجتماعی را به مبارزه سازمانیافته و سراسری برای جaro کردن جمهوری اسلامی و مقابله قاطع با طرفندها و طرح‌های جریان‌های بورژوازی که درصددند در مقابل سرنگونی انقلابی جمهوری اسلامی مانع درست کنند را به همگرایی فزاینده در راستای تحقق بدیل دولت کارگری و شورایی برای نفی هر گونه ستم و استثمار فرا می‌خواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی! زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

فروردین ۱۴۰۰ / مارس ۲۰۲۱

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری- حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت